

eul_wid: uzu-af

Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ · Simplicius of Cilicia

On the Heavens, Book I

Περὶ οὐρανοῦ, Βιβλίον Α'

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique
Dialect: Κοινή φιλοσοφική Philosophical Koine
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Πραγματεία Treatise
Affiliation: Neoplatonist

- 7.361 [Κάκεϊνο δὲ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου σπουδῆς ἀνάξιον, ὥς οἶμαι, φάναι, ὥς, εἰ δυνατόν ἦν τῷ θεῷ τὸ κακὸν ἀπολέσαι, οὐδὲν ἂν ἐβουλήθη πρὸ τούτου. καὶ διὰ τί δὴ μὴ καὶ τῶν ἄλλων τῶν γεννητῶν ἕκαστον ἄφθαρτον ἐποίησεν; ἐν ἑκάστῳ γάρ, φησὶν, εὐλογον ἀνεπίφθονον εἶναι τὸ θεῖον.
- 7.362 ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἀνδρὸς πρῶτον μὲν τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν τῆς βουλήσεως.
- 7.363 ἐνδεεστέραν νομίζοντος. καίτοι τί ἂν ἦν ἐμποδὼν τῇ τοῦ θεοῦ δυνάμει τοῦ πάντων τῶν ὄντων τὰς φύσεις παραγαγόντος; εἰ δ' ἀγαθὸν ὅλως ἐνόμισε μὴ εἶναι τὸ κακόν, πῶς ἂν αὐτῷ χώραν τοῦ ὑπείσελθεῖν εἰς τὰ ὄντα παρέσχεν τοιαῦτα τὰ ἔσχατα ποιήσας, ὥς τὸ κακὸν προσφύεσθαι αὐτοῖς; καὶ ταῦτα πρὸς Ἀλεξάνδρον φημι οὐ βουλόμενον δύο ἀρχὰς τῶν ὄντων λέγειν, ἀλλ' ὑπ' Ἀριστοτέλους πεπεισμένον μίαν ἀρχὴν τιθέναι βοῶντος “οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη”. ἔπειτα παντάπασιν ἀγνοεῖν δοκεῖ τὴν δύναμιν τῶν ἐν Θεαιτήτῳ περὶ τοῦ κακοῦ εἰρημένων, δι' ὃ καὶ τὸ συνεκτικὸν τοῦ δόγματος ἐν τῇ τοῦ δόγματος ἀναπτύξει παρέλιπεν τὸ δηλονότι “ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ εἶναι ἀνάγκη”. τὸ γὰρ κείμενον οὕτως ἔχει: “ἀλλ' οὔτε ἀπολωλέναι τὰ κακὰ δυνατόν, ὡς Θεόδωρε· ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ εἶναι ἀνάγκη” καὶ τὰ ἐξῆς. εἰ γὰρ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ προόδῳ τῆς ἐνεργείας ἔσθι ὁ θεός, οὐκ ἂν ἔσχε τὸ κακὸν πάροδον εἰς τὰ ὄντα· ἐπεὶ δὲ πάσης ἀγαθότητος ὁ θεὸς ὑπάρχει πηγὴ, ταύτῃ τοι καὶ τὴν ἐκτὸς ἀγαθότητα οὐ παρέλιπε τὴν τῶν ὑπὸ σελήνην, ἔνθα γένεσις καὶ φθορὰ καὶ οὐ μόνον εἶδος ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ εἶδους στέρησις ἀναγκαίως γέγονεν, ὥς ὑπεναντίον τι τῷ ἐσχάτῳ γενέσθαι ἀγαθῷ, ὅπερ κατὰ τὴν αὐτοῦ.
- 7.364 στέρησιν θεωρεῖται. εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἦν, καὶ οὐδὲ τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ ἔσχατον ἀγαθὸν ἦν, οὐδ' ὁ θεὸς ἂν ἦν πάσης ἀγαθότητος αἴτιος, ὥστε οὐδὲ βούλοιτ' ἂν ὁ θεὸς ἀπολέσθαι τὰ κακὰ· βούλοιτο γὰρ ἂν καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς ἀγαθὰ ἀπολέσθαι καὶ ἑαυτὸν μηκέτι πάσης ἀγαθότητος εἶναι αἴτιον. εἰ δὲ τις φαίη· τί δὲ κωλύει καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆδε εἶναι καὶ τὰ κακὰ μὴ εἶναι; ἀγνοεῖ, ὅτι οὐκέτι ταῦτα ἦν ἂν ἀγαθὰ· οὐ γὰρ ἂν ἦν δικαιοσύνη ἢ ἀνθρωπίνη καὶ σωφροσύνη, εἰ μὴ δυνατόν ἦν αὐτὰς κατατριφθεῖσας εἰς τὰς στέρησεις ἑαυτῶν μεταβάλλειν· οὐδ' ἂν ἡ ὑγίεια ἦν τῶν στοιχειωτῶν ζώων, εἰ μὴ καὶ νοσεῖν ἐδύναντο· ἀλλ' οὐδ' ἦσαν ἂν αἱ δυνάμεις τῶν ψυχῶν καὶ αἱ ἀπειρίαι τῶν ἀτόμων σωμάτων, καὶ ταύτῃ δὴ τὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων γένος ἀποτετμημένον ἂν ἦν παντάπασιν ἀπὸ τοῦ κόσμου, καὶ ἦν ἂν ἔτι ὁ κόσμος

ἀτελής οὐκέτι τῶν ἐσχάτων ἀγαθῶν πλήρης, καὶ τὰ πρῶτα ἀγαθὰ τῇ ἐσχάτῃ καὶ ἀπόνῳ
τελειώσει τῶν πλημμελούντων ὑπὸ τῆς ὕλης ἐδόκουν ἂν διαφέρειν μηδέν. ὅρα οὖν, πόσων καὶ
πηλίκων κακῶν αἰτία ὑπῆρξεν ἂν ἢ τῶν κακῶν ἀπώλεια· καὶ δῆλον, ὅτι καὶ μὴ βουλόμενος
αὐτὸ οὐκ ἂν ἦν ἀγαθός. ἀλλὰ καλῶς ὁ .

7.364 Πλάτων ἀναγκαίαν ὑπάρχουσιν τὴν τοῦ κακοῦ πρόσφυσιν διὰ τὸ ἀγαθὸν αὐτός τε οἶδεν καὶ
τοῖς ὕστερον ἀπεφήνατο. ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δῆλον, καὶ διὰ τί μηδὲ τῶν γενητῶν καὶ
φθαρτῶν ἕκαστον ἄφθαρτον ἐβουλήθη ποιῆσαι].